

[Peul Westergaard.]

vi vil gerne medvirke til dets gennemførelse, og vi håber også, at der bliver mulighed for at supplere det på nogle af de områder, jeg her har berørt.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Auken*) (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne og ministeren for de bemærkninger, der er fremkommet til vort forslag om ekspropriationsadgangen til bolig- og erhvervsformål. Og navnlig vil jeg da takke de ordførere for det radikale venstre, centrum-demokraterne, socialistisk folkeparti, kristeligt folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og Danmarks retsforbund, som stillede sig positivt over for den tankegang, der ligger i forslaget, og som — med forskellige bemærkninger fra de enkelte partier — var villige til at medvirke til forslaget gennemførelse efter de ændringer, vi nu kan blive enige om i udvalget.

Jeg vil også gerne sige tak til venstre og til miljøministeren for, at man er forstående over for, at der er problemer her, der skal løses, og at man er villig til at se på det i udvalget.

Negative over for forslaget var jo faktisk kun det konservative folkeparti og fremskridtspartiet, som på dette område tilsyneladende helt er låst fast i gammeldags tænkemåde, og ikke er parat til overhovedet at ville rokke sig for at give kommunerne, for at give samfundet, almenvellet, bedre muligheder for at kunne planlægge.

Lad mig starte med at sige nogle enkelte ting til ministeren. Jeg var glad for, at ministeren udtrykte forståelse for de reelle problemer, der ligger bag forslaget. Hvis man skal sikre en rimelig byudvikling, hvor enkelte grundejere ikke skal kunne bremse en planlægnings gennemførelse, er det nødvendigt, at kommunen har adgang til ekspropriation, hvis det er væsentligt for planens gennemførelse, at den kommer til at råde over det pågældende areal. Det er nødvendigt, hvis man ikke vil give den enkelte grundejer mulighed for at bremse planlægningens gennemførelse, at kommunerne som det yderste nødværge har ekspropriationsadgangen til at kunne gennemføre deres planlægning, også når det gælder planlægning, der omfatter bolig- og erhvervsformål. Det er efterhånden almindeligt anerkendt, at kommu-

nerne har behov for en sådan adgang. Der er langt imellem den venstre- og konservative kommunalpolitiker, der er ansvarlig for kommunal planlægning, som ikke på tomandshånd vil medgive, at man i høj grad har brug for en sådan ekspropriationsadgang som et nødvendigt rygstød. Og det er da også bestemmelser, der er gennemført ikke alene i de øvrige nordiske lande, men også i andre dele af riget, i Grønland og på Færøerne, og det er gennemført i en lang række andre lande, som vi snævert samarbejder med. Jeg kan bare nævne England, Vesttyskland, Frankrig, Italien og hele Benelux. Kun Danmark er planlægningsmæssigt på dette område et rent u-land.

Derimod kan jeg ikke være enig med ministeren, når ministeren siger, at gennemførelsen af dette forslag, som der står et så bredt folketingsflertal bag, skal udskydes til at gennemføres i forbindelse med næste etape af planreformen. Vi kan ikke, hr. minister, skyde denne sag længere ud. Socialdemokratiet mener, at der i virkeligheden her i folketinget igennem mange år, også under VKR, hvis ikke den særlige konstellation havde været til stede på det tidspunkt, har været et klart flertal for en sådan lovgivning. Uanset hvordan man tilrettelægger rammerne for den kommunale planlægning, den primærkommunale planlægning — og her er vore forventninger til miljøministerens forslag meget store — så må efter vor bedømmelse et flertal her i folketinget ventes at kræve, at kommunerne får mulighed for også at ekspropriere til bolig- og erhvervsformål, og det kan man sikre ved at gennemføre det forslag, med de ændringer, vi nu kan blive enige om i udvalget, som socialdemokratiet her har fremsat.

På den anden side må det også være naturligt, at miljøministeren får mulighed for i udvalget om fysisk planlægning at give udvalget en redegørelse for sine principielle tanker i forbindelse med gennemførelsen af den kommende etape af planreformen, så vi kan lade disse overvejelser indgå i vor behandling af dette forslag, som jeg mener der er så stor brug for, uanset hvordan næste etape af planreformen kommer til at tage sig ud. Og jeg kan næppe forestille mig, at ministeren skulle stille sig hindrende i vejen for, at et flertal her i folketinget nu endelig får mulighed for at gennemføre en lovgiv-